

Skriva til Marner

Skriva til Marner, Postboks 76, 110 Tórshavn

Fiskurin er als ikki vandamikil

Hatta var ikki beint svarað!

Tað er við áhuga eg lesi spurnarteig tín, ið eg haldi vera finan, men kortini havi eg eina viðmerking til svarið tínum til »tey ungu« í síðsta spurnarkassanum. Tú sigur, at tú heldur tað ikki vera ólóglig hjá einum 17 ára gomlum at hava samlegu við eina 14 ára gamla gentu. Eg haldi tó ikki, at tú svara teimum heilt beint. Revsilógarinnar § 222, stk. 1 sigur: »Den, som har samleje med et barn under 15 år, straffes med fængsel indtil 6 år.« Og revsilógarinnar § 224 sigur: »Bestemmelserne i § 216-223 finder tilsvarende anvendelse med hensyn til anden kønslig omgangelse end samleje.«

§-lesari

Hatta er púra rætt, ið tygum siga. Eg fór skeivur har. Eg meinti, at aldurin var settur niður til 14 ár, men tókk fyri, at tygum leiðbeina meg har. Annars havi eg eisini fingið at vita aðrastaðni, at lægsti aldur er 15 ár.

Marner

Gessurin fleirfaldast

Fyrst vil eg takka fyri tey mongu skilagóðu svarini, tygum geva. Her havi eg ein spurning, eg í mong ár havi grundað yvir: Hvussu ber tað til, at gessurin fleirfaldast, tá eg eri hundasjúkur. Ikki tí at hetta er nakar trupulleiki fyri meg, heldur øvugt. Men eg spyrji, tí oftast hoyrist um menn, ið gerast impotentir, tá teir drekka og aftaná. Hjá mær er tað soleiðis, at dagin eftir eina kenning hugsi eg ikki um

annað enn konufólk. Annars eri eg ein púra vanligur ungur maður fyrst í 30-árunum, sum eri glaður fyri lívið.

Gessurin

Tað vanligasta í sambandi við at drekka seg fullan, er at gessurin veksur at byrja við, men dovnar so aftur. Tá hetta hevur hent í eina tíð – kanska í nøkur ár – er hann heilt burtur. Men tá ein er ungur – 20-25 ár – er tað eitt sindur øðrvísi, tí tá veksur tað til eitt ávíst mark, til ein hevur fingið ein ella tveir snapsar, tí tá er tað tillærdi í heilanum burturi, so at tað upprunliga eg'ið kemur fram. Men tað er bert eitt stutt bil, tí um ein tá drekkur einar tveir snapsar afturat, er tað burtur. So er tú skit, og tá dugir tað ikki. Annars er tað ógvuliga vanligt hjá monnum, ið drekka javnan – á hvørjum degi – og eru komnir eitt sindur til árs, at hugurin minkar stórliga í sambandi við brennivínsnýtslu, men at gessurin heldur fram í tonkunum og dreymunum.

Marner

AIDS við mánaðsjúku?

Eg eri ein maður mitt í tjúgunum, sum av og á fari við konufólki, men ikki havi nakra fasta. Tað, sum eg nú fegin vil hava at vita, er um AIDS-smittuvandin verður størri, um ein hevur samlegu við kvinnu, meðan hon hevur mánaðsjúku, ella um tað er vandaleyst.

Spyrjandi

Fyri mannfólk er tað vandaleyst, um kvinnan sjálvandi ikki hevur smittuna í sær, tí hevur tað, smittar hon jú í øllum førum. Men vanliga fer

konufólk ikki í song við manni, tá hon hevur mánaðsjúku – ikki bara, tí hon bløðir, men tá er hjá henni eisini størri vandi fyri at fáa aðrar vanliga smittur, sum undirlívsbruna o.a. Tí er tað altíð best – og tað er eisini gamal siður – at konufólk ikki fara í song við mannfólki, tá tær hava mánaðsjúku.

Marner

Vandamikil fiskur at eta

Er tað heilsuskiðligt at eta fisk, sum er fiskaður við bryggjuna hjá einum flakavirki? Fólk siga, at hesin fiskur livir av kloakkslamm og øðrum, men eg vildi mett, at fiskurin ferðast aftur og fram, og at tað tí er sami fiskur, sum verður fiskaður fram við landi aðrastaðni.

F. B.

Um tú býrt í Havn, hugsar tú óivað um fisk á bacalao-keiini, og har er tað ein sannroynd, at tann seiðurin, ið er við bryggju har, tá teir arbeiða fisk, kemur inn við sjóvarfallinum, men fer út aftur, so hesin fiskurin etur bert fiskaleivdir frá flakavirkinum. Eitt sindur annaðleiðis er tað kanska, har alibrúk eru, tí har støðast seiðurin undir og innan fyri ringamar og etur burtur av fódorinum, so har kann ein ávísur vandi vera, serliga um heilivágar er í fódorinum. Men samanumtikið kann sigast, at tann fiskur, sum er við bryggju her, er fullkomuliga vandaleysur at eta. Og har sum áir koma út, eitt nú á stórum og djúpum firdum, skuldi heldur ikki verið talan um nakran serligan stóran vanda.

Marner

Finn Bendtsen sýnir fram

Føroyar og Rom á ljósmyndum

Á ferð síni í Føroyum leitar Finn Bendtsen eisini eftir einum føroyskum listarfólki at sýna fram á framsýning niðri í september

Í hesum døgum ferðast hin danski listar- og myndamaðurin Finn Bendtsen í Føroyum við ljósmyndarøðum, ið eru tiknar í Føroyum og í Rom.

Høvuðsprindini hjá Finn Bendtsen í Føroyum eru tó ikki at sýna fram ljósmyndarøðirnar, men eisini, at hann leitar eftir einum føroyskum listarfólki, ið skal umboða Føroyar á einari norðurlendskari listarviku, ið skal verða hildin niðri í september.

Fyri at fáa eina fatan av, hvør hóskandi kann fara til Danmarkar at umboða føroyska list, fer Finn Bendtsen á ferð síni í Føroyum m.a. at hyggja at vórframsýningini í Norðurlanda-

húsinum, ið letur upp fyrsta dagin.

Føroyskar myndir í meira enn 20 ár

Myndarøðirnar hjá Finn Bendtsen, ið hann sýnir fram, eru sum sagt við føroyskum myndum og myndum úr Rom. Myndirnar úr Føroyum hevur hann tikið upp gjøgnum árin, frá at hann í 1969 fyrstu ferð var í Føroyum og til dagin í dag.

Myndirnar úr Rom hevur hann gjørt, so hon vísir býin nakað øðrvísi, enn tey flestu kenna hann. Talan er ikki bert um tær vanligu lýsingarnar av gitna ítalska høvuðsstaðnum, men eisini av býnum

á ein annan hátt.

Tær báðar myndarøðirnar hava verið vístar í Sandvík, á Landsbókasavninum í Havn, og í dag verða tær sýndar fram í Klaksvík. hj.

Danski listar- og myndamaðurin, Finn Bendtsen, sum í hesum døgum er á vitjan í Føroyum við tveimum ljósmyndarøðum, samstundis sum hann leitar eftir føroyskum listarfólki at umboða føroyska list á einari norðurlendskari listarframsýning niðri í september. Mynd: Hilmar Jan

